

kan blot af disse to Tal se, hvilken uhyre Forskel der er paa de økonomiske Forhold nu og da. Jeg tror, det vilde være uklogt, om man fra radikal Side ganske vilde overse denne ændrede Tingenes Tilstand.

Det ærede Medlem henviste saa til nogle Direktørlønninger i Slagterierne, og det er selvfølgelig rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde. Jeg tvivler ikke om, at man ikke blot i Slagterierne, men ogsaa mange andre Steder kan finde det Forhold, at man kræver, at Arbejderne skal gaa ned i Lønning, medens man helst selv vil beholde de Lønninger, man hidtil har haft, det samme Antal Kroner. Jeg vil gentage, at en saadan Politik vil vi være imod. Man kan ikke med moralsk Ret forlange, at Arbejderne skal gaa ned i Løn, naar de, der leder Arbejdet, uanset Kronens forøgede Købekraft vil have det samme Antal Kroner. Vor Stilling er, at man maa ned forholdsmæssigt over det hele. Og hvis det ærede Medlem vil gaa ud og spørge Folk i de frie Erhverv, forhøre sig i de forskellige Institutioner, vil han faa at vide, at man der i stort Tal har maattet afskedige Personale, og at det Personale, der er tilbage, har maattet gaa ned i Løn i langt højere Grad, end der her er Tale om for Tjenestemændenes Vedkommende.

Jeg vil gerne baade til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen og det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen med Hensyn til hele Talen om den moralske Begrundelse for det, der her foreligger, stille et Modspørgsmaal, nemlig dette: Hvis Konjunkturerne nu havde været saaledes, at Kronen ikke var gaaet op fra 70 til 100 Ø. i Løbet af disse Par Aar, men i Stedet havde bevæget sig i modsat Retning, vilde de Herrer saa hævde Statsmagtens Ret til at sige til Tjenestemændene: Der kan ikke være Tale om nogen Lønforbedring, uanset at Forudsætningen for den Lov, vi den Gang vedtog, ganske er bristet? Jeg skulde mene, at de Repræsentanter, der optræder paa denne Maade for at takkes Tjenestemændene, gør sig selv og i Virkeligheden ogsaa Tjenestemændene en daarlig Tjeneste; for ingen kan være tjent med, at man fastholder noget, der ikke har Bund i Virkeligheden, og mindst af alle kan Tjenestemændene nu, hvor det kun drejer sig om de $\frac{3}{4}$ Aar, der er tilbage til Lovens Udløb, være tjent med at hævde

et saadant Standpunkt, at man uanset, hvordan Konjunkturerne er blevet, vil fastholde den Overenskomst, der er blevet vedtaget.

I øvrigt vil jeg kun sige til det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, at det var paa Tide nu, hvor vi er ved at blive tærdige med de forskellige Nedskæringsforslag, at faa at vide, hvor det egentlig er, de Radikale vil naa til den kolossale Besparelse, de tilstræber. Jeg har set, at det radikale Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Zahle, paa et offentligt Møde for nogen Tid siden har udtalt, at vi skulde til en Nedgang af de offentlige Udgifter paa 40 pCt., 40 pCt. for Statens Vedkommende vil i alt Fald betyde over 100 Mill. Kr. Her er der Tale om en Nedskæring paa ca. 60 Mill. Kr., men de Radikale gaar praktisk talt imod alt det; vi foreslaar, i alt Fald for Tiden. Maa jeg spørge: Er der Spor af Hold i en saadan Politik, at man foregøgler Befolkningen, at lader man det radikale Venstre vokse sig stærkt, vil det gennemføre en Nedskæring af den offentlige Husholdning af et langt større Omfang, end Venstre tænker paa, men naar vi kommer til Realiteterne, til Sagernes Behandling her paa Rigsdagen, gaar man praktisk talt blankt imod alt, hvad der foreslaas? Skal der være en Smule Alvor i de Herrer's Politik, maa vi i alt Fald kræve, at de fremkommer med positive Forslag til den Nedskæring paa 100 Mill. Kr.'s Besparelse, som Partiets Formand har stillet i Udsigt.

Til det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen vil jeg kun gøre et Par Bemærkninger. Jeg skønner jo, at det ærede Medlem attraar en Schovelinsk Glorie, der maaske senere kan blive til et Martyrium, men det faar blive det ærede Medlems Sag. Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at vi alle sammen, i alle Partier, ogsaa i det konservative Folkeparti, var klare over, da vi lavede Lønningsloven, at vi kunde ikke fastsætte Pristallet for de højere Embedsmænd, saa vi gik til Tops med det. Vi lavede et Dyrtidstillæg, der kun stod i Relation til 1800 Kr. i Løn. Der var i Lønningskommissionen positive Forslag fremme om at sætte en større Del af Lønnen i Relation til Pristallet, men man havde dog fra ingen Side tænkt at skulle gaa til Tops. Saa-